

200703999/1.

Datum uitspraak: 4 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/45651 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 15 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

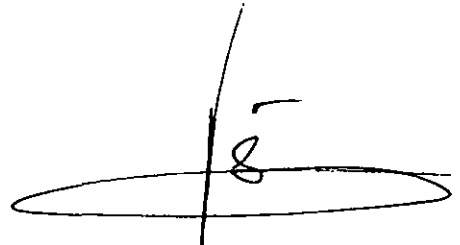
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 juli 2007

382-527.

Verzonden: **4 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/45651

V.nr.:

inzake: , geboren op van (gestelde) Nigeriaanse
nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. E. Metzger, advocaat te Amstelveen,
tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.M.K. Frijters, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 4 augustus 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 28 augustus 2006 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij besluit van 12 september 2006, uitgereikt op 13 september 2006, heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Aangezien de door eiser ingediende zienswijze van 8 september 2006 abusievelijk niet door verweerder is meegewogen bij voornoemd besluit, is het besluit van 12 september 2006 bij brief van 18 september 2006 ingetrokken. Vervolgens is de aanvraag van eiser bij besluit van 18 september 2006 opnieuw afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 19 september 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 18 oktober 2006. Op 29 november 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 14 februari 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 22 februari 2007. Eiser is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig S.M. Nikolopolos, als tolk in de Engelse taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser stelt dat hij de

AWB 06/45651

2

Nigeriaanse nationaliteit heeft, behoort tot de bevolkingsgroep van de Yoruba en afkomstig is uit Eiser heeft een christelijke achtergrond. De vriendin van eiser heeft een moslimachtergrond. Zij heeft in januari 2001 van eiser een kind gekregen. In 2001 is eiser Nigeria ontvlucht en wilde hij via Nederland naar de Verenigde Staten van Amerika. In 2003 is eiser teruggekeerd naar Nigeria. Eiser heeft tevergeefs getracht zijn ouders te vinden. Eiser heeft zijn vrouw en kind wel gevonden, maar is later in de problemen gekomen vanwege de moslimachtergrond van zijn vrouw. In de eerste helft van 2004 is eiser ontvoerd, gevangen gehouden en mishandeld door een groep mannen, waarschijnlijk een groep Hudlurms. Na enige tijd is eiser met hulp van een onbekende naar Ghana gereisd, van waaruit hij per schip naar Nederland is gereisd. Eiser vreest bij terugkeer naar Nigeria opnieuw in de problemen te geraken vanwege zijn relatie met een moslimvrouw, terwijl hij geen bescherming in kan roepen van de Nigeriaanse autoriteiten.

III. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van het volgende.

Eiser is, naar eigen zeggen, in mei 2001 Nederland ingereisd. Op 5 november 2001 is eiser door de politierechter te Haarlem veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maanden in verband met overtreding van de artikelen 10 en 231 van het Wetboek van Strafrecht, gepleegd op 15 juni 2001. Eiser is, naar eigen zeggen, in juli of augustus 2003 uit Nederland vertrokken. In april of mei 2004 is eiser, naar eigen zeggen, opnieuw Nederland binnengekomen.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Eiser heeft zich niet verschoonbaar niet onverwijld gemeld bij binnenkomst in Nederland om asiel aan te vragen. Voorts heeft eiser toerekenbaar geen documenten overgelegd ter vaststelling van zijn nationaliteit, identiteit en reisroute en heeft hij geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen afgelegd over zijn reisroute. Verder vormt eiser een gevaar voor de openbare orde gezien de onder III. vermelde veroordeling. Aangezien er sprake is van omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder c en f, van de Vw 2000 dient van het relaas positieve overtuigingskracht uit te gaan. Hiervan is geen sprake. Eiser heeft, gezien het asielrelaas, gezien tegen de achtergrond van de politieke en maatschappelijke situatie in Nigeria, niet aannemelijk gemaakt dat hij in Nigeria heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951 (Vluchtelingenverdrag). Voorts kan niet worden geconcludeerd dat sprake is van een reëel en voorzienbaar risico dat juist eiser bij terugkeer naar Nigeria zal worden onderworpen aan een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) strijdige behandeling.

3. Eiser heeft in beroep het volgende aangevoerd.

Eiser is na zijn terugkeer in 2004 op de hoogte gesteld van de mogelijkheid om asiel aan te vragen. Hem werd toen afgeraden dat te doen. In 2006, nadat eiser was aangehouden door de vreemdelingendienst, werd hem geadviseerd wel asiel aan te vragen. Derhalve heeft eiser verschoonbaar pas in 2006 asiel aangevraagd. Eiser heeft gedetailleerd verklaard over zijn reisroute. Hem kan niet worden verweten dat hij niet over reisdocumenten beschikt nu hij de reis met hulp en afhankelijk van anderen heeft moeten afleggen. Hem kan, vanwege zijn problemen in Nigeria, evenmin worden verweten dat hij geen nieuwe identiteitsdocumenten heeft aangevraagd. Niet valt in te zien waarom het relaas van eiser voor het overige als ongeloofwaardig wordt beschouwd. De feiten en omstandigheden die eiser heeft geschetst passen in het beeld en de informatie die blijkt uit

AWB 06/45651

3

verschillende ambtsberichten. Eiser heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat hij heeft blootgestaan aan een discriminatoire behandeling, die zodanig ernstig was dat hij niet langer in Nigeria kon en kan functioneren. Derhalve is eiser vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Terugkeer van eiser naar Nigeria zal bovendien leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

4. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

5. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

6. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

7. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder c, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder k, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. De reden die eiser heeft aangedragen voor de omstandigheid dat hij zich niet onverwijld heeft gemeld, te weten dat eiser foutief is voorgelicht, kan niet als verschoonbaar worden aangemerkt. Het komt voor rekening en risico van eiser om goed te worden voorgelicht.

9. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. De omstandigheid dat eiser gedetailleerd heeft verklaard aangaande zijn reisroute, doet niet af aan de overige, door verweerder tegengeworpen aspecten. Zo heeft eiser zijn authentieke Nigeriaanse

paspoort en zijn reisdocumenten in 2001 aan de reisagent afgegeven, hetgeen niet als een verschoonbare reden voor het ontbreken van deze documenten kan worden aangemerkt. Hetzelfde geldt voor de afgifte van het paspoort in Marokko dat hij in Spanje heeft gekregen en dat eiser nodig had om naar Marokko te kunnen reizen. Eiser heeft noch in de zienswijze, noch in beroep een afdoende verklaring gegeven voor de door verweerder in het voornemen opgesomde wisselende verklaringen van eiser over verschillende data en tijdstippen aangaande zijn terugreis vanuit Nederland naar Nigeria en zijn tweede reis vanuit Nigeria naar Nederland. De enkele, niet medisch of anderszins onderbouwde, stelling van eiser dat hij door de problemen niet meer weet in welke maanden een en ander zich afspeelde acht de rechtbank onvoldoende.

In reactie op de stelling van eiser dat de feiten en omstandigheden die hij heeft geschetst passen in het beeld en de informatie die blijkt uit verschillende ambtsberichten, overweegt de rechtbank dat een relaas van een vreemdeling niet geloofwaardig kan worden geacht door de enkele verwijzing naar algemene stukken. Eiser is niet ingegaan, in de zienswijze noch in beroep, op de tegenwerpingen van verweerder, anders dan door te verwijzen naar algemene stukken, zodat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. De rechtbank verwijst in dit kader naar het voornemen, waarin - onder andere - staat dat eiser noch de achternaam noch de geboorteplaats van zijn vriendin heeft kunnen noemen. Evenmin heeft hij de naam van de vader van zijn vriendin kunnen noemen, terwijl deze een belangrijke moslim Sheikh zou zijn. Voorts is het bevreemdingwekkend geacht dat eiser de ouders van zijn vriendin nooit heeft ontmoet en dat zijn vriendin geen toestemming heeft gevraagd om bij eiser te gaan wonen. Ten slotte heeft eiser vage en bevreemdingwekkende verklaringen afgelegd ten aanzien van de gestelde ontvoering.

10. De rechtbank overweegt dat het, gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser, niet aannemelijk is geworden dat er sprake is van vluchtelingschap in de zin van het Vluchtelingenverdrag en evenmin van een reëel en voorzienbaar risico dat juist eiser bij terugkeer naar Nigeria zal worden onderworpen aan een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling.

11. Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Hieruit volgt dat het beroep ongegrond zal worden verklaard.

12. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/45651

5

V. BESLISSING

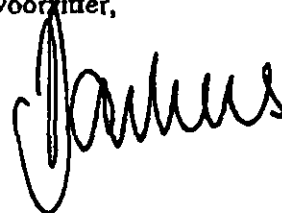
De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 15 mei 2007 door mr. J. Jonkers, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier is buiten
staat te tekenen

De voorzitter,

Afschrift verzonden op:

16 MEI 2007

Conc.: PLR
Coll: *ye*
Bp: -
D: C

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 bedraagt de termijn voor het instellen van hoger beroep vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Cohen·Metzger·Moraal-Roos

— A D V O C A T E N —

mr. A.L. Cohen
mr. E. Metzger
mr. P. Moraal-Roos

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
te 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Populierenlaan 597
1185 SX Amstelveen
Telefoon 020 643 53 11
Telefax 020 647 91 71
Dardengelden;
ING 69.65.91.278

HOGER BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren van Nigeriaanse nationaliteit, ver-
blijvende te , aan de Wiltzanghlaan 60, in deze zaak domicilie kiezende te
Amstelveen, aan de Populierenlaan 597 (1185 SX) Amstelveen, ten kantore van de advocaat
en procureur mr. E. Metzger, die in deze zaak bepaaldelijk door hem is gevolmachtigd tot
het instellen van dit hoger beroep en het ondertekenen van dit hoger beroep.

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de afwijzende beschikking (nr. AWB 06/45651) van de
Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam van 15 mei 2007 verzonden op 16 mei
2007, waarvan een afschrift is aangehecht, waarbij het beroep, gericht tegen het besluit
dat de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd als bedoeld in
artikel 28 Vw werd afgewezen, ongegrond werd verklaard.

Appellant is van mening dat zijn beroep ten onrechte ongegrond is verklaard.

Tegen de eerder genoemde uitspraak worden de volgende grieven aangevoerd.

1. Om niet in onnodige herhalingen te treden verzoekt appellant Uw Afdeling om al hetgeen
dat aan dit hoger beroep is voorafgegaan als hier volledig herhaald en ingelast te
beschouwen.
2. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder in redelijkheid het
bepaalde in artikel 31 aanhef en onder c van de Vw 2000 aan appellant heeft kunnen
tegenwerpen.

In de gronden van het beroep heeft appellant uitvoerig naar voren gebracht wat de reden
was dat hij zich niet onverwijld heeft gemeld. De rechtbank heeft te dien aanzien
overwogen dat het voor rekening en risico van appellant komt om goed te worden
voorgelicht. De rechtbank heeft echter niet nader gemotiveerd op welke gronden dit
voor rekening en risico van appellant komt. De uitspraak ontbeert op dit punt dan ook
een zorgvuldige motivering.

3. Voorts overweegt de rechtbank onder punt 9 van de uitspraak ten onrechte dat

Cohen-Metzger-Moraal-Roos

A D V O C A T E N

1

verweerder in redelijkheid het bepaalde in artikel 31 tweede lid aanhef en onder f van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen.

Blijkens de overweging onder punt 9 stelt de rechtbank niet ter discussie dat door appellant gedetailleerde verklaringen zijn afgelegd aangaande zijn reisroute. De rechtbank overweegt daarna ten onrechte dat dit niet af doet aan de overig door verweerder tegengeworpen punten zoals het afstaan van zijn paspoort en reisdocumenten aan de reisagent en de wisselende verklaringen met betrekking tot data en tijdstippen met betrekking tot zijn beide reizen. De rechtbank laat echter na om te motiveren waarom er, ondanks het feit dat appellant gedetailleerd heeft verklaard aangaande zijn reisroute, geen positieve overtuigingskracht van het asielrelaas uitgaat. Ook op dit punt is de uitspraak onvoldoende gemotiveerd en in strijd met de rechtseenheid.

Ten onrechte wordt door de rechtbank overwogen dat door appellant met betrekking tot de door verweerder naar voren gebrachte punten slechts zou zijn verwezen naar algemene stukken. Dit is echter onjuist. Appellant heeft steeds verklaringen gegeven voor de tegenwerpingen van verweerder en deze verklaringen onderbouwd met een verwijzing naar de algemene stukken.

Bovendien nu appellant alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en zijn asielrelaas strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kon stellen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is.

4. Nu de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het asielrelaas van appellant ongeloofwaardig is, heeft de rechtbank eveneens ten onrechte overwogen dat niet aannemelijk is geworden dat sprake is van vluchtelingschap en evenmin van een voorzienbaar en reëel risico dat appellant bij terugkeer naar Nigeria zal worden onderworpen aan een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling.

Immers, nu uit de algemene stukken genoegzaam is gebleken van het bestaan van geheime genootschappen in Nigeria en het onvermogen van de autoriteiten daartegen op te treden kan niet van appellant worden geëist dat hij nog meer omstandigheden met betrekking tot hem persoonlijk naar voren brengt om aan te tonen dat hij persoonlijk een risico heeft gelopen en zal lopen bij terugkeer.

Om deze redenen wendt appellant zich tot Uw Afdeling met het verzoek de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam van 15 mei 2007 te vernietigen en het eerste beroep bij de Rechtbank gegrond te verklaren.

Amstelveen, 11 juni 2007

gemachtigde

E. Metzger

